

L'impacte de les productores independents en la programació televisiva

06/2012 - Ciències de la Comunicació. La majoria de programes televisius que mirem avui en dia són emesos per canals de televisió però produïts per productores independents. Aquestes empreses són el fruit d'una decisió regulatòria presa fa més de vint anys en l'àmbit europeu que es va traduir en la imposició d'unes quotes d'emissió d'aquesta producció independent per part de les televisions. El treball d'un investigador de la UAB compara el resultat d'aquestes polítiques al Regne Unit i a Espanya, mostrant les conseqüències de la poca uniformitat nacional en l'aplicació d'una política europea comuna.

Imatge de "USB" a <http://www.flickr.com/photos/abbot45/81766440/>

Les polítiques de comunicació tenen un paper cabdal en la configuració del mercat televisiu i l'àmbit de la producció independent n'és un clar exemple. En el cas de les polítiques europees, a més, també resulta important el component nacional d'aquestes polítiques, és a dir, com els diferents governs nacionals transposen les normatives i les adapten a la seva realitat nacional. Aquest estudi sobre el Regne Unit i Espanya mostra els resultats d'aquesta diversitat en l'equilibri de poders entre televisions i productores, l'impacte en l'aparició de nous actors i la seva diversitat regional.

Mitjançant una anàlisi dels programes emesos durant una setmana en el prime-time televisiu –l'horari de màxima audiència–, es va obtenir una mesura de la presència de productors independents en les principals televisions del Regne Unit i d'Espanya. A això es va afegir un treball qualitatiu a través d'entrevistes en profunditat amb 24 professionals de la indústria d'ambdós països.

Els resultats mostren que la producció independent s'ha fomentat molt més al Regne Unit, mitjançant quotes més elevades i un paper més actiu dels operadors públics. Les diferències més significatives es donen en l'aplicació de les quotes de producció independent: mentre que al Regne Unit s'apliquen quotes regionals que permeten reflectir en televisió la diversitat cultural del país i fomentar la indústria arreu del territori, a Espanya la diversitat regional s'atén des de les pròpies televisions autonòmiques, mentre que la normativa sembla preocupar-se més pel foment de la indústria cinematogràfica que pel de la pròpia indústria televisiva.

El mercat de producció independent té uns límits naturals de creixement si no s'apliquen polítiques com les britàniques. Per defecte, aquestes polítiques han deixat els drets dels programes en mans dels productors, que els venen a les televisions que els encarreguen però que després tenen llibertat per revendre-ho en altres finestres d'emissió, nacionals i internacionals. Això ha estimulat el creixement del sector i l'aparició de nous actors, les distribuïdores de televisió, que han introduït dinamisme en el sector i han capturat noves fonts d'ingressos per a les productores.

En definitiva, aquesta recerca posa de manifest que la regulació juga un paper essencial en l'estructuració del sector industrial de la producció televisiva i que la seva orientació política és un factor bàsic per determinar el dinamisme del sector.

David Fernández-Quijada

Departament de Comunicació Audiovisual i Publicitat

"Quoting television: a cross-national analysis of regulatory intervention in the independent television production industry in the UK and Spain". Fernández-Quijada, D. (2012), *International Journal of Cultural Policy*, 18(4), p. 378-397.